

ககசு. அளவு நிறையு மவற்றோடு கோள்வழி
யுளவேன மொழிப வுணர்ந்திசி னோரே.

இ - ள். அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் ஆகுபெய
ராகக் கொள்ளும்படிமுமுடையவென்று சொல்லுவர் உணர்ந்
தோர். எ - று.

பதக்குத் தூணியென்னும் அளவுப்பெயர் இந்நெற்
பதக்கு, இப்பயறு தூணி எனவும், தொடி தூலாமென்னு
நிறைப்பெயர் இப்பொன்றொடி, இவ்வெள்ளி தூலாம் எனவும்,
அளக்கப்பட்ட பொருண்மேலும், நிறுக்கப்பட்ட பொருண்
மேலும், ஆகுபெயராய் நின்றவாறு கண்டுகொள்க.

ஒன்று இரண்டென்னுந் தொடக்கத்து எண்ணுப்பெய
ரும் எண்ணப்பட்ட பொருண்மேனின்றவழி ஆகுபெயரேயா
கலின் அவற்றையொழித்ததென்னையெனின்:—அவை எண்
ணப்படுபொருட்கு முரியவாகலின், ஆகுபெயரெனப்படா;
அதனான் அவற்றை யொழித்தாரென்பது. * (கக)

ககஎ. கிளந்த வல்ல வேறுபிற தோன்றினுங்
கிளந்தவற் றியலா னுணர்ந்தனர் கொளலே.

இ - ள். சொல்லப்பட்டனவேயன்றிப் பிறவும் ஆகு
பெயருளவேல், அவையெல்லாஞ் சொல்லப்பட்டவற்றதியல்
பானுணர்ந்து கொள்க. எ - று.

சொல்லப்பட்டவற்ற தியல்பாவது யாதானுமோரியையு
பற்றி ஒன்றன்பெயர் ஒன்றன்மேல் வழங்கப்படுதல்.

யாழ் குழல் என்னுங் கருவிப்பெயர் யாழ் கேட்டான்,
குழல் கேட்டான் என அவற்றானுகிய ஓசைமேலும் ஆகு
பெயராய் நின்றன. யானை பாவை என்னுமுவமைப்பெயர்
யானை வந்தான், பாவை வந்தாள் என உவமிக்கப்படும்
பொருண்மேலும், ஏறு குத்து என்னுந் தொழிற்பெயர்
ஐஃதோரேறு, ஐஃதோர்குத்து என அத்தொழிலானும் வடு
வின்மேலும், வருவனவெல்லாங்கொள்க. பிறவுமன்ன.

* எண்ணுப்பெயர் ஆகுபெயராகாதென்றல் பொருந்தாமை
தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தியிற் காண்க.

இயைபுபற்றி ஒன்றன்பெயர் ஒன்றற்காங்கால் அவ்
வியைபு ஓரிலக்கணத்ததன்றி வேறுபட்ட விலக்கணத்தை
யுடைத்து அவ்விலக்கணமெல்லாம் கடைப்பிடித்துணர்க
வென்பார், வேறு பிற தோன்றினுமென்றார். (௩௪)

வேற்றுமைமயங்கியன்முற்றிற்று.

ச. விளி ம ர பு.

ககஅ. விளியெனப் படுபு கொள்ளும் பெயரோடு
தேளியத் தோன்று மியற்கைய வென்ப.

நிறுத்த முறையானே விளிவேற்றுமை யுணர்த்திய
வெடுத்துக்கொண்டார்; அதனான் இவ்வோத்து விளிமரபென்
னும் பெயர்த்தாயிற்று.

இ - ள். விளியென்று சொல்லப்படுவன தம்மையேற்
கும் பெயரோடு விளங்கத் தோன்றுமியல்பையுடையவென்று
சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ - று.

விளிவேற்றுமை எதிர்முகமாக்குதற் பொருட்டாதல்
பெயரானே விளங்குதலிற் கூறாயினார்.

ஈறுதிரிதலும், ஈற்றயனீடலும், பிறிது வந்தடைதலும்,
இயல்பாதலுமென்னும் வேறுபாடுடைமையான் விளியெனப்
படுபவென்றார்.

கொள்ளும்பெயரோடெனவே, கொள்ளப் பெயருமுள
வென்பதாம்.

இயல்புவிளிக்கண் திரியாது நின்ற பெயரீறே விளியெ
னப்படுதலின், ஆண்டுந் தெற்றென விளங்குமென்பார் தெளி
யத்தோன்றுமென்றார். (௧)

ககக. அவ்வே,

இவ்வேன வறிதற்கு மெய்ப்பெறக் கீளப்ப.

இ - ள். விளி கொள்ளும் பெயரும் கொள்ளப்பெய
ரும் இவையென மாணுக்கனுணர்த்தற்பொருட்டு அவையிவ்
வோத்தினகத்துப் பொருள்படக் கிளக்கப்படும். எ - று.

இது கூறுவாமென்னுந் தந்திரவுத்தி.

அவ்வேயெனக் “கொள்ளும் பெயரொடு தெளியத் தோன்றும்” எனப் பெயரானுணர்த்தப்படுவதாய் நின்ற விளியைச் சுட்டிய பெயரைச் சுட்டுதல் இடருடைத்தெனின்:— விளிவேற்றுமையாவது கொள்ளும் பெயரின் வேறன்றி அவைதாமேயாய் நின்றவின், அப்பெயரைச் சுட்டவே விளியுஞ் சுட்டப்பட்டனவேயாம்; அதனான் இடரின்மென்பது. இவ்வாறுமையாவது அவ்வேயெனச் சுட்டப்பட்டன விளிவேற்றுமையெனின்:—வருஞ் சூத்திரத்தின் அவைதாமெனப்பட்டனவும் விளிவேற்றுமையேயாய் “மெய்ப்பொருள் சுட்டிய விளிகொள் பெயர்” என்பதனோடு இயையாவாமென்பது. விளிகொள்ளும் பெயரும், கொள்ளாப்பெயரும், உயர்திணை விரவுப்பெயர் ஈண்டுயர்திணைப்பெயருள்ள மடங்குதலும், துண்ணுணர்வினார்க் கல்லது அறியலாகாமையின், ஏனோரு மறிதற்கு அவை கிளக்கப்படுமென்பார் இவ்வெனவறிதற்கென்றார். (உ)

கஉய. அவைதாம்,

இ உ ஐ ஓ வேன்னு மிறுதி

யப்பா னுன்கே யுயர்திணை மருங்கின்

மெய்ப்பொருள் சுட்டிய விளிகொள் பெயரே.

இ - ள். கிளக்கப்படுவனவாகிய பெயர்தாம் இ உ ஐ ஓ என்னுமிறுதியையுடைய அக்கூற்று நான்குபெயரும் உயர்திணைப்பெயருள் விளி கொள்ளும் பெயர். எ - று.

அஃறிணைப்பெயர் ஆகுபெயராய் உயர்திணைக்கண் வந்துழியும், விரவுப்பெயர் உயர்திணைக்கண் வருங்காலும், அவை விளியேற்குமிடத்து உயர்திணைப்பெயராமென்றற்கு, உயர்திணைமருங்கின் மெய்ப்பொருள்சுட்டியவென்றார்.

உ-ம். ‘சுடர்த்தொட கேளாய்.’ எ-ம். சாத்தி. எ-ம். அவை உயர்திணைப்பெயராய் விளியேற்றவாறு கண்டு கொள்க.

மெய்ப்பொருள் சுட்டிய விளிகொள் பெயர் அப்பாணன் கென்பன எழுவாயும் பயனிலையுமாய் இயைந்து, ஒருசொன்

னீர்மையவாய், அவைதாமென்னு மெழுவாய்க்குப் பயனிலை யாயின.

அஃதேல், உயர்திணைவிரவுப்பெயரைப் பொருள்பற்றி உயர்திணைப்பெயர்க்கண்டக்கிராரலெனின், முன்னர் “விளம்பிய நெறிய விளிக்குங் காலை” எனல்வேண்டாவாம் பிறவெனின்;—நன்று சொன்னாய்; “விளம்பிய நெறிய விளிக்குங் காலை” என்புழி, விரவுப்பெயரென்னுது அஃறிணைவிரவுப்பெயரென அஃறிணைக்கண் வருவனவற்றை விதந்தோதுதலான், உயர்திணைக்கண் வருவன உயர்திணைப்பெயருள் அடங்குமென்பதற்கு அச்சுத்திரமே கரியாயிற்றென்பது. அல்லது உம், புள்ளியீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கண் அவ்வீற்றுயர்திணை விரவுப்பெயருமடங்கி விளிகோடலெய்துதலானன்றே, தாம் நீயிரென்பன விளி கொள்ளாவென எய்தியது விலக்குவாராயிற்று; அதனாமடங்குதல் பெறுதுமென்பது. அல்லது உம், உயர்திணையதிகாரத்து முறைப்பெயர் விளியேற்குமாறு கூறினமையானும் பெறப்படும். விரவுப்பெயரை உயர்திணைப்பெயரோடு மாட்டெறிபவாகவின், மாட்டேற்றான் முறைப்பெயர் ஆகாரமும் ஏகாரமும் பெற்று விளியேற்றலெய்தாமையின் ஈண்டுக் கூறினாரென்றால் உரையாகிரியரெனின்:—அக்கருத்தினராயின் அஃறிணையென்னுஞ்சொல்லொழித்துக் “கிளந்த விறுதி விரவுப் பெயர்—விளம்பிய நெறிய விளிக்குங் காலை” எனவும், இதன்பின் “முறைப்பெயர் மருங்கி னையெ னிறுதி—யாவொடு வருதற் குரியவு முளவே” எனவும், இதன்பின் எனகார எனகாரவீற்றிருவகை முறைப்பெயருமடங்கப் “புள்ளி யிறுதி யேயொடு வருமே” எனவும் ஒதுவார் மன்னுசிரியர். என்னை? மயங்கக்கூறலென்னுங்குற்றமும் நீங்கிச் சூத்திரமுஞ் சுருங்குமாதலான். அவ்வாரோதாமையானும், முறைப்பெயரேயன்றித் தாம் நீயிரென்பனவும் ஈண்டுக் கூறப்பட்டமையானும், உரையாகிரியர்க்கு அது கருத்தன்றென்க. (உ)

கஉக. அவற்றிள்,

இ ஈ யாகும் ஐ யா யாகும்.

மேற்கூறப்பட்ட நான்கிறும் விளியேற்குமாறு கூறுகின்றார்.

இ - ள். அவற்றுள் என்பது அந்நான்கீற்றினுள் என்ற வாறு. நம்பி, நம்பி என இகரம் ஈகாரமாயும், நங்கை, நங்காய் என ஐகாரம் ஆய் ஆயும், ஈறு திரிந்து விளியேற்கும். எ - று.

கஉஉ. ஓவும் உவவும் ஏயோடு சிவணும்.

இ - ள். கோ, கோவே. எ - ம். வேந்து, வேந்தே. எ - ம். ஓகாரமும் உகாரமும் ஏகாரம் பெற்று விளியேற்கும். எ - று.

கஉந. உகரந் தானே குற்றிய லுகரம்.

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட உகரமாவது குற்றியலுகரம். எ - று.

திரு, திருவே எனச் சிறுபான்மை முற்றுக்கரவீறுமுள வேணும், ஒதிய முறையானே விளியேற்பன குற்றுக்கரவீறே யாகலிற் குற்றியலுகரமென்றார். (க)

கஉச. ஏனை யுயிரே யுயர்திணை மருங்கிற் றும்விளி கொள்ளா வென்மனார் புலவர்.

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட நான்கீறும்ல்லா உயிரீறு உயர்திணைக்கண் விளி கொள்ளாவென்று சொல்லுவார் புலவர். எ - று.

கொள்வனவியையென வரையறுத்துணர்த்தவே, ஏனைய கொள்ளாவென்பதுணரப்படும், வரையறைக்குப் பயன் அது வாகலான்; அதனைச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின்:—அஃ தொக்கும்; வரையறையாற் பெறப்படுவதனையே ஒருபய னேக்கிக் கூறினார். யாதோ பயனெனின்;—ஏனையுயிர் விளி கொள்ளாவென, மேற்கூறப்பட்ட உயிர் கூறியவாறன்றிப் பிறவாற்றானும் விளி கொள்வனவுளவென்பதுணர்த்துதற் கென்பது.

உ - ம். கணி, கணியே; கரி, கரியே எனவரும். பிறவுமன்ன.

தாமென்றதனான் ஏனையுயிர் தம்மியல்பாற் கொள்ளா வாயினுஞ் சொல்லுவான்குறிப்பு வகையாற் கொள்வனவுமுள வென்பதாம். மகவென்பது விளி பெறாதாயினுஞ் சொல்லு வான் குறிப்பான் மகவேயென விளியேற்றவாறு கண்டு கொள்க. (எ)

ககரு. அளபெடை மிகுஉ மிகர விறுபெய
ரியற்கைய வாசுஞ் செயற்கைய வென்ப.

1/ இ - ள். அளபெடை தன்னியல்புமாத்திரையின் மிக்கு
நான்கும் ஐந்தும் மாத்திரை பெற்று நிற்கும் இகரவீற்றுப்
பெயர் இ ஈயாகாது இயல்பாய் விளியேற்குஞ் செயற்கையை
யுடையவாம். எ - று.

2/ அளபெடை மிக்கியற்கையவாசுஞ் செயற்கைய வென்
னது மிகுஉமிகரவிறுபெயரென அநுவதித்தாரேனும், மாத்
திரை மிக்கியல்பாமென்பது அதனாற் பெறப்படும்.

3/ உ-ம். தோழீஇஇ இஇ. எ-ம். தோழீஇஇஇஇஇ. எ-ம்.
வரும்.

4/ இ ஈயாகாமையின் இயற்கையவாசுமென்றும், மாத்
திரை மிகுதலாகிய செயற்கையுடைமையாற் செயற்கைய
வென்றுங் கூறினார்.

5/ இகரவிறுபெயரென்பது இகரத்தானிற்ற பெயரென
விரியும். (அ)

ககசு. முறைப்பெயர் மருங்கி னையெ னிறுதி
யாவோடு வருதற் குரியவு முளவே.

1/ இ - ள். முறைப்பெயரிடத்து ஐயென்னுமுடிபு ஆயா
காது ஆவொடு வருதற்குமுரியனவுள. எ - று.

2/ உ-ம். அன்னை, அன்னா. எ-ம். அத்தை, அத்தா. எ-ம்.
வரும்.

3/ உம்மையான் அன்னாய் அத்தாய் என ஆயாதலுமுடைய
வென்பதாம். உம்மை பிரிந்து நின்றது. (கூ)

ககஎ. அண்மைச் சொல்லே யியற்கை யாகும்.

1/ இ - ள். நான்கீற்றண்மைச்சொல்லும் இயற்கையாய்
விளியேற்கும். எ - று.

2/ அண்மைக்கண் விளி கொள்வதனை அண்மைச்சொல்
லென்றார்.

உ-ம். நம்பி வாழி; வேந்து வாழி; நங்கை வாழி; கோ
வாழி என வரும். (க0)

கஉஅ. னரலள வென்னு மந்நான் கேன்ப
புள்ளி யிறுதி விளிகொள் பெயரே.

உயிரீற்றுயர்திணைப்பெயர் விளியேற்குமாறுணர்த்தி,
இனிப்புள்ளியீற்றுயர்திணைப்பெயர் விளியேற்குமாறுணர்த்து
கின்றார்.

இ - ள். புள்ளியீற்றுயர்திணைப்பெயர் ன ர ல ள வென்
னும் அந்நான்கீற்றவென்று சொல்லுவார் ஆசிரியர். எ - று.

னரலளவென்னுமொற்றை ஈறுகவுடைய சொல்லை னர
லள வென்றார். (கக)

கஉக. ஏனைப் புள்ளி யீறுவிளி கொள்ளா.

இ - ள். அந்நான்குமல்லாத புள்ளியீற்றுப் பெயர் விளி
கொள்ளா. எ - று.

ஈண்டும் விளிகொள்ளாவென்றதனாற் பயன், கூறப்
பட்ட புள்ளியீறு பிறவாற்றான் விளி கொள்வனவுளவென்ப
துணர்த்தலாம்.

உ-ம். பெண்டிர், பெண்டிரோ. எ-ம். தம்முன், தம்
முனா. எ-ம். வரும். பிறவுமன்ன.

விளங்கு மணிக் கொடும் பூணாய் எனவேணப்புள்ளி
சிறுபான்மை விளியேற்றலுங் கொள்க. (கஉ)

கஉஃ. அவற்றுள்,
அன்னே னிறுதி யாவா கும்மே.

இ - ள். அவற்றுள் அன்னென்னும் னகரவீறு ஆவாய்
விளியேற்கும். எ - று.

உ-ம். சோழன், சோழா; சேர்ப்பன், சேர்ப்பா என
வரும். (கஉ)

கஉக. அண்மைச் சொல்லிற் ககர மாகும்.

இ-ள். அண்மைவிளிக்கண் அன்னீறு அகரமாம். எ-று.

உ-ம். துறைவன், துறைவ; ஊரன், ஊர எனவரும். ()

கநஉ. ஆனே னிறுதி யியற்கை யாகும்.

இ - ள். ஆனென்னும் னகரவீறு இயல்பாயவிளியேற்கும். எ - று.

சேரமான், மலையமான் என்பன கூவுதற்கண்ணும் அவ்வாறு நின்றல் கண்டுகொள்க. (கரு)

கநந. தொழிலிற் கூறு மானே னிறுதி யாயா கும்மே விளிவயி னான.

இ - ள். தொழிலானொருபொருளைச் சொல்லும் ஆனீற்றுப்பெயர் விளிக்கண் ஆயாம். எ - று.

உ-ம். வந்தான், வந்தாய்; சென்றான், சென்றாய் எனவரும்.

விளியதிகாரமாகலான் விளிவயினைவெனல் வேண்டாவெனின்:—சொல்லில்வழி உய்த்துணர்வதென்று மறுக்க. ()

கநச. பண்புகொள் பெயரு மதனோ ரற்றே.

இ - ள். ஆனீற்றுப்பண்புகொள்பெயரும் அவ்வீற்றுத்தொழிற்பெயர்போல ஆயாய் விளியேற்கும். எ - று.

உ-ம். கரியான், கரியாய்; செய்யான், செய்யாய் எனவரும். (கஎ)

கநரு. அளபெடைப் பெயரே யளபெடை யியல.

இ - ள். ஆனீற்றளபெடைப்பெயர் இகரவீற்றளபெடைப்பெயரேபோல மூன்றுமாத்திரையினிண்டு இயல்பாய விளியேற்கும். எ - று.

உ-ம். உழாஅஅன், கிழாஅஅன் என வரும்.

அளபெடை மூன்றுமாத்திரையின் நீண்டிசைத்தலாகிய விகாரமுடைமையான் “ஆனே னிறுதி யியற்கை யாகும்” என்புழி அடங்காமையறிக. (கஅ)

கநகூ. முறைப்பெயர்க் கிளவி யேயொடு வருமே.

இ - ள். எனகாரவீற்றுமுறைப்பெயர் ஏகாரம் பெற்று 1
விளியேற்கும். எ - று.

உ-ம். மகன், மகனே; மருமகன், மருமகனே எனவரும். 2

கந.எ. தானென் பெயருஞ் சுட்டுமுதற் பெயரும்
யானென் பெயரும் வினாவின் பெயரு
மன்றி யனைத்தும் விளிகோ ளில்வே.

இ - ள். தானென்னும் பெயரும், அவன் இவன் உவ
னென்னுஞ் சுட்டுமுதற்பெயரும், யானென்னும் பெயரும்,
யாவனென்னும் வினாப்பெயருமாகிய அவ்வனைத்தும், எனகர
வீறேயாயினும், விளி கொள்ளா. எ - று. (உ0)

கந.அ. ஆரு மருவு மீரோடு சிவணும்.

நிறுத்தமுறையானே ரகாரவீற்று விளியேற்குமாறுணர்த்
துகின்றார். 1

இ - ள். ரகாரவீற்றுள் ஆர் அர் என நின்ற இரண்டும் 2
ஈராய் விளியேற்கும். எ - று.

உ-ம். பார்ப்பார், பார்ப்பீர்; கூத்தர், கூத்தீர் என 3
வரும். (உக)

கந.கூ. தொழிற்பெய ராயி னேகாரம் வருதலும்
வழுக்கின் றென்மனார் வயங்கி யோரே.

இ - ள். மேற்கூறிய இரண்டற்றுத்தொழிற்பெயர்க்கும் 1
ஈரோடு ஏகாரம் வருதலுங் குற்றமன்று. எ - று.

உ-ம். வந்தார், வந்தீரே; சென்றார், சென்றீரே என 2
வரும்.

அர் ஈற்றுத்தொழிற்பெயர் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. 3

ஏகாரம் வருதலும் வழுக்கின்றென்றதனான், ஏகாரம் 4
பெறாது ஈரோடு சிவணலே பெரும்பான்மையென்பதாம். ()

கசய. பண்புகொள் பெயரு மதனோ ரற்றே.

இ - ள். அவ்விரண்டற்றுப்பண்புகொள்பெயரும், அவ்
வீற்றுத் தொழிற்பெயர்போல, ஈரோடு சிவணியும், சிறு 1
பான்மை ஈரோடேகாரம் பெற்றும், விளியேற்கும். எ - று.

ககஅ தொல்—சொல்லதிகாரம். [விளி

உ-ம். கரியார், கரியீர்; இனையர், இனையீர். எ-ம். கரியீரே, இனையீரே. எ-ம். வரும். (உ௩)

கசக. அளபெடைப் பெயரே யளபெடையியல்.

இ - ள். சகாரவீற்றளபெடைப்பெயர், முற்கூறிய அளபெடைப் பெயரேபோல, மூன்று மாத்கிரையின் மிக்கியல்பாய விளியேற்கும். எ - று.

உ-ம். சிறுஅஅர், மகாஅஅர் என வரும். (உச)

கசஉ. சுட்டுமுதற் பெயரே முற்கிளந் தன்ன.

இ - ள். அவர், இவர், உவர் என வரும் சகாரவீற்றுச்சுட்டுமுதற்பெயர், நகாரவீற்றுச்சுட்டுமுதற்பெயரேபோல, விளிகொள்ளா. எ - று. (உ௫)

கச௩. நும்மின் நிரிபெயர் வினாவின் பெயரென்றம்முறை யிரண்டு மவற்றியல் பியலும்.

இ - ள். நும்மின்றிரிபாகிய நீயிரும் வினாவின்பெயராகிய யாவரும் இரண்டும், மேற்கூறிய சுட்டுப்பெயரேபோல, விளியேலா. எ - று.

நீயிரென்பதனை நும்மெனத் திரியாது நும்மென்பதனை நீயிரெனத் திரிப்பினும் இழுக்காதென்னும் கருத்தான் எழுத்தோத்தினுள் நும்மென நிறுத்தித் திரித்தாராகலான், அதுபற்றி நீயிரென்பதனை நும்மின்றிரிபெயரென்றார். (உ௬)

கசச. எஞ்சிய விரண்டி னிறுதிப் பெயரே நின்ற வீற்றய னீட்டம் வேண்டும்.

நிறுத்த முறையானே லகார ளகாரவீற்றுப்பெயர் விளியேற்குமாறுணர்த்திய எடுத்துக்கொண்டார்.

இ - ள். உணர்த்தாது நின்ற லகார ளகாரமென்னும் இரண்டு புள்ளியையிறுதியாகவுடைய பெயர் ஈற்றயலெழுத்து நீண்டு விளியேற்கும். எ - று.

உ-ம். குரிசில், குரிசீல்; மக்கள், மக்காள் என வரும். ()

கச௫. அயனெடி தாயி னியற்கை யாகும்.

இ - ள். ஈற்றயலெழுத்து நெட்டெழுத்தாயின், இயல்பாய விளியேற்கும். எ - று. 1

உ-ம். பெண்பால், கோமாள் என வரும். (உஅ) 2

கசக. வினையினும் பண்பினு
நினையத் தோன்று மாளே னிறுதி
யாயா கும்மே விளிவயி னான.

இ - ள். வினையின்கண்ணும் பண்பின்கண்ணும் வரும் ஆளீற்றுப்பெயர், இயல்பாகாது, ஆயாய் விளியேற்கும். எ-று. 1

உ-ம். நின்றாள், நின்றாய். எ-ம். கரியாள், கரியாய். எ-ம். வரும். 2

விளிவயினானவென்பதனை முன்னும் பின்னும் தருவனவற்றோடு கூட்டுக. (உக) 3

கசஎ. முறைப்பெயர்க் கிளவி முறைப்பெய ரியல.

இ - ள். ளகாரவீற்று முறைப்பெயர், ளகாரவீற்று முறைப்பெயர்போல, ஏகாரம்பெற்று விளியேற்கும். எ - று.

உ-ம். மகள், மகளே; மருமகள், மருமகளே என வரும்.

கசஅ. சுட்டுமுதற் பெயரும் வினாவின் பெயரு முற்கிளந் தன்ன வென்மனார் புலவர்.

இ - ள். அவள், இவள், உவளென்னும் ளகாரவீற்றுச் சுட்டு முதற்பெயரும், யாவளென்னும் வினாப்பெயரும், மேற் கூறிய சுட்டுமுதற்பெயரும் வினாப்பெயரும்போல, விளி கொள்ளா. எ - று. (உக) 1

கசக. அளபெடைப் பெயரே யளபெடை யியல.

இ - ள். ளகார ளகாரவீற்றளபெடைப்பெயர், மேற் கூறிய அளபெடைப்பெயரேபோல, அளபு நீண்டு இயல்பாய விளியேற்கும் எ - று. 2

உ-ம். மாஅஅல், கோஒஒள் என வரும். 3

இவை அளபெடைப்பெயராயின், மால் கோளென அளபெடையின்றி வருவன செய்யுளைக்கி அளபு சுருங்கி வந் 1

தனவாம்; இவை அளபெடைப்பெயரல்லவாயின், அளபெடைப்பெயர் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. (௩௨)

கருய். கிளந்த விறுதி யஃறிணை விரவுப்பெயர் விளம்பிய நெறிய விளிக்குங் காலை.

உயர்திணைப்பெயரும் உயர்திணைவிரவுப்பெயரும் விளி கொள்ளுமாறுணர்த்தி, இனியஃறிணைவிரவுப்பெயர் விளி கொள்ளுமாறுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். கிளந்தவிறுதியாவன, உயிரீறுநான்கும் புள்ளியீறு நான்குமாம். அவற்றையிறுதியாகவுடைய அஃறிணைக்கண் வரும் விரவுப்பெயர் மேற்கூறிய நெறியான் விளியேற்கும். எ - று.

உ-ம். சாத்தி, சாத்தீ; பூண்டு, பூண்டே; தந்தை, தந்தாய். எ-ம். சாத்தன், சாத்தா; கூந்தல், கூந்தால்; மக்கள், மக்காள். எ-ம். வரும். சாத்தி, பூண்டு, தந்தை, சாத்த என வண்மை விளியாய் வருவனவுங்கொள்க.

ஒகாரவீறும் ரகாரவீறுமாய் வருவன விரவுப்பெயருளவேற் கொள்க. பிறவுமன்ன. (௩௩)

கருக. புள்ளியு முயிரு மிறுதி யாகிய வஃறிணை மருங்கி னெல்லாப் பெயரும் விளிநிலை பெறாஉங் காலந் தோன்றிற் றேளிநிலை யுடைய வேகாரம் வரலே.

இ - ள். புள்ளியீறும் உயிரீறுமாகிய அஃறிணைப்பெயரெல்லாம், விளி கொள்ளுங் காலந்தோன்றின், ஏகாரம்பெறுதலைத் தெற்றெனவுடைய. எ - று.

உ-ம். மரம், மரமே; அணில், அணிலே; நரி, நரியே; புலி, புலியே என வரும்.

அஃறிணைப்பெயருள் விளி கேட்கும் ஒருசார்விலங்குள் பெயரும், விளி கேளாதனவற்றைக் கேட்பனவாகச்சொல்லுவார் கருதியவாற்றான் விளியேற்பனவுமல்லது, ஒழிந்த பெயரெல்லாம் விளியேலாமையின், விளிநிலைபெறாஉங் காலந்தோன்றினென்றார். அதனானே சுட்டுப்பெயர் முதலாயின விளியேலாமையுங் கொள்க.